

Με τη συνδικαλιστική σιωπηρή συναίνεση στον κλάδο των ΜΜΕ θα περάσει το νομοσχέδιο για την Τηλεόραση στη Βουλή. Νομοσχέδιο με το οποίο η ιδιωτική τηλεόραση περνάει στη νέα φάση της “ψηφιακής ανάπτυξης”, με όλα τα δώρα της κυβέρνησης Μητσοτάκη στη σύμμαχο τηλεοπτική ολιγαρχία. Το πρώην νομοσχέδιο Πέτσα το οποίο απορρίφθηκε συνολικά τον Δεκέμβριο του 2020 και προκάλεσε την 48ωρη απεργία στην κρατική και ιδιωτική τηλεόραση, έγινε νομοσχέδιο

Λιβάνιου και θα ψηφιστεί με την ανοχή των συνδικαλιστών στις προσκείμενες πολιτικά σε Ν.Δ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, παρατάξεις με επιχείρημα ότι δεν μπορεί να γίνει άλλη απεργία στον κλάδο! Η ιδεολογική και πολιτική χειραγώγηση που αφειδώς προσφέρουν οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών καναλιών, πανελλαδικής ή περιφερειακής εμβέλειας επιβραβεύεται γενναιόδωρα από την κυβέρνηση και έχει ένα θύμα. Τους εργαζόμενους και το έργο τους.

Προβλέπει τη μείωση του αριθμού τους κατά 60 άτομα ανά τηλεοπτικό σταθμό. Πράκτικά 360 εργαζόμενοι στους έξι πανελλαδικής εμβέλειας τηλεοπτικούς σταθμούς θα δουν την πόρτα εξόδου γιατί έτσι βολεύει τους καναλάρχες. Το επιχείρημα πως θα μετακινηθούν σε θυγατρικές εταιρείες των τηλεοπτικών ομίλων αποτελεί κυνική αποδοχή της διάλυσης σταθερών εργασιακών σχέσεων και στην τηλεόραση αφού στις συνεργαζόμενες και θυγατρικές εταιρείες των καναλαρχών επικρατούν όροι εργασιακής ζούγκλας και ανασφάλειας.

Η απόφαση απόσυρσης από την αγωνιστική θέση και διεκδίκηση του περασμένου Δεκεμβρίου στηρίχθηκε στα γνωστά πλέον συνδικαλιστικά-γραφειοκρατικά τερτίπια στο Διασωματειακό και τις συνδικαλιστικές ενώσεις με διαφορετικές προτάσεις, ανούσιους προσωπικούς και παραταξιακούς καβγάδες, με έναν στόχο. Να μην καταστεί δυνατή η όποια απόφαση αγωνιστικών κινητοποιήσεων. Η ΕΣΗΕΑ τελικά δεν κατάφερε να βγάλει ούτε μια απλή ανακοίνωση καταγγελίας του νόμου που ανατρέπει τις εργασιακές σχέσεις.

Ο νόμος ιδιωτικής τηλεόρασης από την κυβέρνηση της Ν.Δ φέρνει ένα νέο τηλεοπτικό 1989.

Όπως τότε χαρίστηκε στους εκδότες το δικαίωμα ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών έτσι και τώρα, 31 χρόνια μετά, χαρίζεται άνευ όρων η λειτουργία συνδρομητικών καναλιών στους ιδιοκτήτες σταθμών πανελλαδικής εμβέλειας. Χωρίς τηλεοπτική άδεια, χωρίς κανόνες και όρια. Οι εργαζόμενοι μετατρέπονται σε “πολυεργαλεία”, χαρακτηρίζονται “ανθρώπινοι πόροι”, είναι μεταφερόμενοι και απασχολήσιμοι.

Τη στιγμή που σε ολόκληρη την κοινωνία επιβάλλεται οικονομικός στραγγαλισμός, στους ιδιοκτήτες -ολιγάρχες στην τηλεόραση χαρίζεται η ετήσια δόση των 3,5 εκατ. ευρώ για το 2020, το συνολικό τίμημα των 35 εκατ. ευρώ αντί για 10 δόσεις επιμηκύνεται σε 96 μηνιαίες δόσεις. Χορηγούν στις τηλεοπτικές εταιρείες την άδεια λειτουργίας συνδρομητικής τηλεόρασης με μόνο κριτήριο ότι κατέχουν ήδη πανελλαδική άδεια. Οι τηλεοπτικές παραγωγές εντάσσονται στην επιδότηση του 1,5% για τον ελληνικό κινηματογράφο, χαρακτηριζόμενες ως “εθνική παραγωγή”. Χαρίζονται ακόμη και τα πρόστιμα του ΕΣΡ προβλέποντας την παραγραφή τους μετά από 3 χρόνια. Για τους καναλάρχες των περιφερειακών καναλιών, χαρίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές του 2% στον ΕΔΟΕΑΠ για την 3ετία 2017-2020 από τον κρατικό προϋπολογισμό και καταργείται ο ειδικός φόρος επί των διαφημίσεων. Στην ΕΡΤ θεσμοθετείται κατηγορία υψηλά αμειβόμενων για τους “ημέτερους”. Με τις διατάξεις της ευρωπαϊκής τηλεοπτικής οδηγίας αυξάνονται τα χρονικά όρια των διαφημίσεων χωρίς περιορισμό.

Η “Πρωτοβουλία για την Ανατροπή” έγκαιρα είχε επισημάνει αυτά που φέρνει το νομοσχέδιο της κυβέρνησης της Ν.Δ και επέμενε στην αγωνιστική διεκδίκηση με σαφές πλαίσιο και στρατηγικό στόχο. **Επιμένουμε στην απόσυρση των αντεργατικών διατάξεων του νομοσχεδίου, απαιτούμε τη θεσμοθέτηση σταθερής εργασίας σε όλες τις εταιρείες οπτικοακουστικής παραγωγής, όχι μόνο στην τηλεόραση αλλά σε όλες τις εταιρείες που παρέχουν περιεχόμενο ψυχαγωγίας και**

ενημέρωσης.

Τα συμφέροντα των εργαζομένων δεν ικανοποιούνται με τα “δώρα” της κυβέρνησης της Ν.Δ στους ολιγάρχες της τηλεόρασης, όπως θεωρεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία η οποία αρκείται στο κοκαλάκι των λιγότερων απολύσεων, του μικρότερου κακού. Τα συμφέροντα των εργαζομένων στα ΜΜΕ είναι αντίστροφα από των ιδιοκτητών τους με τις λογοκρισίες τους και την ιδεολογική τους χειραγώγηση. Η κοινωνία χρειάζεται ενημέρωση, όχι χυδαία προπαγάνδα, και για αυτό ο αγώνας των εργαζομένων στα ΜΜΕ πάει μαζί με την κοινωνία που αγωνίζεται για τα εργασιακά και τα πολιτικά της δικαιώματα.

Πρωτοβουλία για την Ανατροπή